

Psí psycholožkou ve Francii

Vypadá to, že náš osud si nás nakonec vždycky najde. Psy milovala Alexandra Creusot (rozená Petrůjová) vždy, ale profesně se zpočátku vydala jiným směrem – vystudovala stavební fakultu na VUT v Brně a hned poté využila nabídky odejít pracovat do Francie. Nějakou dobu počátkem 90. let žila v Paříži, pak ji ale náhoda zavála do kraje Champagne. A její osud se začal naplňovat.

„Je třeba pochopit, že psi a náš svět se diametrálně odlišují. Pro psa je nejdůležitější komunikace vizuální a čichová.“

a jeho panička byla zpočátku bezradná. Rozhodně to však pro ni nebyl důvod, aby to vzdala, právě naopak. Do problematiky chování psů, jejich výchovy a výcviku, se zakousla, a i když se posléze ukázalo, že v případě jejího psa byly nečekané reakce vyvolány závažným zdravotním problémem (rakovinou kostní dřene), tematika ji nepřestala zajímat. Jakmile zjistila, že ve Francii je možno studovat nástavbový dvouletý obor Comportementaliste, tedy psychologie zvířat - etologie, přihlásila se k jeho studiu a absolvovala ho. Od té doby psi Alexandru Creusot provázejí životem, stali se jejím velkým koníčkem a nakonec i profesí, dokonce dnes sama i učí. Obor - jak jinak -
- psychologie psů.

Pes podmínkou studia

U nás, pokud víme, se takový obor samostatně na žádné škole nevyučuje.

Jak je studium koncipováno?

A naleznou jeho absolventi uplatnění?

Ve Francii existuje pro zájemce o tento obor hned několik možností: středoškoláci si mohou například zvolit učební obor s maturitou „psí trenér“ nebo „chovatel“ a na střední zemědělské škole absolvovat tříleté denní studium. Pokud se bude chtít rekvalifikovat dospělý nebo si rozšířit kvalifikaci, je možno absolvovat roční

Podmínky na francouzském maloměstě byly konečně pro držení psa příznivější než Paříž, pořídila si tedy svého prvního francouzského psa,

křížence tibetského a norfolského teriéra. Očekávaná idylka trvala pouze krátce, s Filouem bylo čím dál horší pořízení. Leckdy nečekaně reagoval agresivně

Totální koncentrace